

приватного партнера, що хоча і допускається чинним законодавством України, проте може виявитись неефективним у реалізації проекту.

Зазначене є можливим з ряду причин, зокрема, неефективності запропонованого проекту, чи наявності умов, що не відповідають інтересам приватних партнерів, а також з причин недоступності інформації про проведення конкурсу. З цього приводу варто зазначити, що процедура проведення відбору приватних партнерів не відповідає принципу прозорості, оскільки оголошення про проведення такого конкурсу та про його результати публікуються в газеті «Урядовий кур'єр» або «Голос України» або в офіційному друкованому засобі масової інформації відповідного органу місцевого самоврядування або Автономної Республіки Крим, якщо державними партнерами є зазначені органи, а також розміщуються на власному веб-сайті органу управління та Міністерства. У зв'язку з цим відсутня можливість вільного доступу до інформації, здійснення публічного контролю за проведенням конкурсу та оскарження прийнятих комісією рішень.

Враховуючи вказане, важливим є створення прозорого механізму проведення конкурсу з відбору приватного партнера, на кшталт механізму проведення державних закупівель, а також врегулювання механізму проведення конкурсу за ініціативи потенційного приватного партнера.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК МЕХАНІЗМ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Н. В. ІВАСІШИНА, ст. викл.

В. М. ШЕВЧЕНКО, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

В умовах економічної кризи та погіршення становища населення в Україні досягнення стратегічних цілей, забезпечення високих і стійких темпів розвитку держави неможливо без державно-приватного партнерства (ДПП).

Міжнародний досвід довів, що ДПП є економічно й суспільно

ефективною формою співпраці держави та бізнесу, адже воно поєднує переваги і приватного сектору, і держави в цілому: використовуються ресурси приватного бізнесу, відповідно, держава має можливість використовувати ці ресурси для забезпечення суспільних інтересів. Тому така взаємодія дозволяє збільшити темпи зростання ВВП, знизити витрати всіх рівнів при реалізації інфраструктурних проектів, підвищити ефективність бюджетного сектора відповідно до потреб розвитку економіки, тим самим здійснити модернізаційні перетворення в економіці.

Підвищений інтерес до державно-приватного партнерства пояснюється тим, що в умовах функціонування партнерських відносин з'являються нові ефективні моделі фінансування, здійснюється відповідно до критерію ефективності перерозподіл повноважень державної власності, застосовуються прогресивніші методи управління.

Державно-приватне партнерство в останні роки набуває поширення і в нашій країні. Воно стає однією з найбільш ефективних форм взаємодії влади та бізнесу у вирішенні багатьох проблем в економіці та соціумі. Але існує й ряд причин низької ефективності ДПП в Україні, зокрема, такі як: несприятливий інвестиційний клімат, зумовлений економічною та політичною нестабільністю, та недосконалість законодавства у сфері державно-приватного партнерства, виражена у дуже складній і багаторівневій нормативно-правовій базі регулювання, що в умовах високого рівня корупції створює ризики ефективного використання цього механізму для модернізації економіки, адже ще на етапі до підписання угоди про партнерство, приватному партнерові необхідно пройти низку складних процедурних узгоджень. Водночас, він не отримує від держави необхідних гарантій щодо виконання з її боку зобов'язань: спочатку необхідно підписати контракт про ДПП та розпочати його реалізацію, а вже потім держава прийматиме рішення про надання фінансової підтримки, що не відповідає сутності державно-приватного партнерства.

Тому, можна стверджувати, що саме ці фактори є основними із причин відсутності реальних проектів ДПП, незважаючи на значну зацікавленість з боку потенційних приватних партнерів.

Для формування та реалізації основних форм ДПП з метою залучення приватних інвестиційних ресурсів для модернізації української економіки нагальною потребою є проведення цілеспрямованої послідовної державної політики розвитку ДПП, яка має бути спрямована на формування

сприятливого економічного та інституціонального середовища, який припускає створення спеціальних інститутів щодо регулювання і контролю реалізації проектів, взаємодії та координації дій суб'єктів економіки. Адже система інституціональної інфраструктури ДПП на сьогоднішній день в Україні відсутня – регулювання партнерської взаємодії держави та приватного сектору розосереджені в різних міністерствах, які мають свої регіональні підрозділи, що входять до складу місцевих органів виконавчої влади; пасивна міжвідомча координація дій органів державної влади щодо підготовки і реалізації проектів ДПП; неналежна система управління реалізацією механізму партнерської взаємодії держави та приватного сектору з чітким розподілом повноважень між органами державної влади.

Вирішити ці проблем в системі ДПП та сформувати сприятливе середовище для бізнесу, що передбачає покращення інвестиційного клімату, можна лише при впровадженні у практичну діяльність напрямків інституціонального забезпечення державно-приватного партнерства:

- удосконалення нормативно-правової бази регулювання відносин ДПП;
- розвиток інституціонального середовища для розробки й реалізації партнерських проектів;
- підвищення гарантій захисту інтересів державних та приватних партнерів ДПП у процесі розроблення, затвердження та реалізації проектів;
- утворення необхідних умов для розвитку державно-приватного партнерства.

Отже, підсумовуючи все вищесказане можна зробити висновок, що державно-приватне партнерство виступає ефективним механізмом залучення приватних інвестицій у вирішення завдань економічної модернізації країни. Враховуючи потенціал цього інституту, можна констатувати, що подальший розвиток взаємовигідної співпраці може стати базою для підвищення ефективності використання ресурсів і вирішення завдань соціально-економічного розвитку країни. Необхідною умовою успішного розвитку державно-приватного партнерства в реалізації завдань модернізації соціально-економічних систем є впровадження у практичну діяльність напрямків інституціонального забезпечення державно-приватного партнерства .